

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/70/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 762020214
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Kohútová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:762020214.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Kohútovej a sudcov JUDr. Igora Ragana a JUDr. Júliusa Tótha, v spore žalobcu: MG Business Services s.r.o., Kukučínova 7587, 911 01 Trenčín, IČO: 48 216 071, proti žalovanému: AQUASPIŠ spol. s r. o., Sadová 12/2081, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 36 174 360, zastúpenému: Advokátska kancelária Hovan a Hospúdko s.r.o., so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 47 233 419, o zaplatenie 600,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14Cb/21/2020-70 zo dňa 12. marca 2021, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 14Cb/21/2020-70 zo dňa 12. marca 2021 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 600,00 eur s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 600,00 eur od 15.3.2019 do zaplatenia, s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur a vo výroku o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 12. marca 2021 rozhodol takto:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 600,00 eur, s úrokom z omeškania vo výške 0,05% denne zo sumy 600,00 eur od 15. 3. 2019 do zaplatenia, s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd v prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

III. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Spišská Nová Ves samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že sa žalobca žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 20.4.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 600,00 eur, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 300,00 eur od 26.3.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 300,00 eur od 23.2.2019 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur. Žalobca túto žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy č. OOU/GDPR20180314013001 na vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie v zmysle právnych predpisov o ochrane osobných údajov (ďalej len Zmluva) uzatvorenej medzi žalobcom - ako zhotoviteľom a žalovaným - ako objednávateľom dňa 14.3.2018, bol žalobca povinný vykonať pre žalovaného audit a vypracovať pre žalovaného bezpečnostnú dokumentáciu v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) číslo 2016/679 zo dňa 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov (ďalej len nariadenie GDPR). Súčasťou Zmluvy boli aj Všeobecné podmienky na vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie a poskytovanie ďalších služieb v oblasti ochrany osobných údajov č.1/2019 (ďalej len

Všeobecné podmienky). Žalobca vykonal pre žalovaného audit, vypracoval bezpečnostnú analýzu a poskytol žalovanému služby v oblasti ochrany osobných údajov. V zmysle Zmluvy a Všeobecných podmienok, bola fakturácia rozdelená na dve časti t. j. prvá faktúra číslo 296 - 2018 bola žalobcom vystavená dňa 15.3.2018 za vykonanie auditu v oblasti ochrany osobných údajov v zmysle Zmluvy, a to na sumu dohodnutú v zmluve vo výške 250,00 eur bez DPH (300,00 eur s DPH) so splatnosťou do 25.3.2018, ktorá nebola žalovaným do dnešného dňa uhradená. Za vykonanie analýzy podkladov pre vypracovanie dokumentácie k ochrane osobných údajov a vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie (GDPR) žalobca vystavil dňa 12.2.2019 žalovanému faktúru číslo 0127-2019 na sumu dohodnutú v Zmluve vo výške 250,00 eur bez DPH (300,00 eur s DPH) splatnú dňa 22.2.2019. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, a preto si žalobca uplatnil aj zmluvne dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 eur.

3. Žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu namietal žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu, ako nedôvodný. Uviedol, že žalobca a žalovaný si v Zmluve dohodli fakturáciu „variant B“, v zmysle ktorého objednávateľ (žalovaný) sa zaväzuje uhradiť cenu za vykonanie auditu vopred, na základe zhotoviteľom (žalobcom) vystavenej faktúry, následne po uzatvorení Zmluvy. Na sumu za vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie mal vystaviť poskytovateľ faktúru bezprostredne po preukázateľnom vykonaní auditu u objednávateľa poskytovateľom. V Zmluve si strany sporu dohodli: „FAKTURÁCIA / PLATBA variant B: Zhotoviteľ vystaví faktúru za vykonanie auditu po uzatvorení Zmluvy so splatnosťou 10 dní. Zhotoviteľ po úhrade plnej výšky sumy za vykonanie auditu vykoná vstupný audit. Po preukázateľnom vykonaní vstupného auditu zhotoviteľ vystaví faktúru na čiastku prislúchajúcu sume za vypracovanie diela so splatnosťou 10 dní. Zhotoviteľ dielo neodovzdá skôr, ako bude predmetná faktúra uhradená v plnej výške. Vstupný audit je vykonaný preukázateľne v momente, keď objednávateľ, zamestnanec objednávateľa alebo iný prítomný svedok potvrdí vykonanie auditu v konkrétnom čase na konkrétnom mieste“.

3. 1. Žalovaný ďalej uviedol, že ak podľa tvrdení žalobcu, žalovaný neuhradil faktúru číslo 296-2018, vystavenú žalobcom za vstupný audit v plnej výške, nemohlo podľa Zmluvy dôjsť k vykonaniu vstupného auditu žalobcom tak, ako to uvádza žalobca v žalobe a ako to vyplýva z dojednaní Zmluvy. Žalobca potom nemohol - podľa Zmluvy - vystaviť faktúru číslo 0127-2019, nakoľko podľa zmluvných dojednaní, mal žalobca vykonať audit až po zaplatení faktúry. Do času zaplatenia prvej faktúry, žalobca nemal dielo vykonávať. Žalovaný bol toho názoru, že na povinnosť žalobcu vykonať audit sa má aplikovať ustanovenie § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého výklad prejavu vôle obsahujúceho výraz pripúšťajúci rôzny výklad sa má vykladať na ťarchu strany, ktorá tento výraz v konaní použila, v spojení § 326 ods. 1 Obchodného zákonníka upravujúceho odopretie plnenia stranou povinnosť plniť svoj záväzok do doby splnenia záväzku druhou stranou. Žalovaný uviedol, že žalobca nepredložil potvrdenie žalovaného o „vykonaní auditu“, čím žalobca nepreukázal ani dôvodnosť nároku na úhradu sumy vyplývajúcej z faktúry číslo 0127 - 2019, s dátumom splatnosti 22.2.2019. Keďže žalovaný neuhradil faktúru číslo 0127-2019 vopred za vykonanie vstupného auditu, nebolo možné zo strany žalobcu v zmysle Zmluvy pristúpiť k vykonaniu analýzy podkladov pre vypracovanie dokumentácie k ochrane osobných údajov a vypracovaniu bezpečnostnej dokumentácie, čo bolo taktiež viazané na predchádzajúcu úhradu žalovaným, ako odkladaciu podmienku.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že na základe Zmluvy a Všeobecných podmienok, žalobca vykonal audit, následne vypracoval bezpečnostnú analýzu a poskytol služby v oblasti ochrany osobných údajov v súlade s nariadením GDPR, teda si splnil svoje povinnosti jednoznačne mu vyplývajúce z článku III. a VI. Všeobecných podmienok riadne a túto dokumentáciu zaslal žalovanému elektronicky dňa 14.3.2019, o čom svedčí predložená emailová komunikácia, nakoľko žalovaný súhlasil s týmto druhom komunikácie. Žalobca ďalej uviedol, že článok III. Všeobecných podmienok, podľa ktorého zhotoviteľ nie je povinný vykonať dielo skôr, ako mu bude predmetná suma pripísaná na účet, neukladá povinnosť, avšak dáva žalobcovi možnosť toto dielo aj tak vykonať, čo žalobca dodržal. Nezaplatením predmetných splatných faktúr žalovaný porušil svoje povinnosti, nakoľko žalovaný dielo vypracované žalobcom prevzal, avšak k plneniu žalovaným dosiaľ nedošlo.

5. Žalovaný v duplike zotrval na svojich vyjadreniach uvedených v odpore. Zároveň konštatoval, že z dôkazov predložených žalobcom nevyplýva, že žalobca ukončil analýzu a odoslal žalovanému: „Potvrdenie o vykonaní analýzy“, teda že žalobca dielo odovzdal tak, ako to určuje Zmluva.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 1 ods. 1 a 2 zákona číslo 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj Obchodný zákonník) upravujúcich pôsobnosť Obchodného zákonníka, § 266 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka upravujúcich výklad prejavu vôle, ustanovení § 536 ods. 1 a 3, § 537 ods. 1, 2, § 546 ods. 1, § 548 ods. 1, § 554 ods. 1 a § 556 Obchodného zákonníka, ktoré upravujú zmluvu o dielo, ustanovení § 365, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, upravujúce úroky z omeškania, ustanovení § 502 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka upravujúce úroky, § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR číslo 21/2013 Z. z. upravujúcich výšku úrokov z omeškania a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodil tým, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 14.3.2018 uzatvorená Zmluva, uzatvorenie uvedenej Zmluvy nebolo v konaní medzi stranami sporu sporné. Platnosť uvedenej Zmluvy žalobca, ani žalovaný nenamietali a Zmluva spĺňa všetky podstatné obsahové náležitosti zmluvy o dielo.

7. 1. Súd prvej inštancie uviedol, že na základe uvedenej Zmluvy vznikla žalobcovi - ako zhotoviteľovi, povinnosť vykonať pre žalovaného - ako objednávateľa audit v oblasti ochrany osobných údajov a vypracovať bezpečnostnú dokumentáciu a žalovanému ako objednávateľovi vznikla povinnosť za žalobcom riadne vykonané činnosti zaplatiť dojednanú odmenu vo výške 2 x 250,00 eur bez DPH (t. j. 2 x 300,00 eur s DPH). Súd prvej inštancie z obsahu predloženej Zmluvy ďalej zistil, že strany si dohodli FAKTURÁCIU / PLATBU - variant B (postupná platba, dve faktúry, v dvoch etapách). V zmysle uvedenej dohody sa objednávateľ, t. j. žalovaný zaviazal uhradiť cenu za vykonanie auditu vopred, na základe zhotoviteľom, t. j. žalobcom vystavenej faktúry následne po uzavretí Zmluvy. Na sumu za vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie mal vystaviť žalobca faktúru bezprostredne po preukázateľnom vykonaní auditu u žalovaného poskytovateľom, teda žalobcom. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobca dňa 15.3.2018 vystavil faktúru číslo 296-2018 so splatnosťou dňa 25.3.2018 na sumu 300,00 eur za vykonanie auditu v oblasti ochrany osobných údajov (GDPR). Žalovaný túto faktúru neuhradil. Z predloženej e-mailovej komunikácie strán sporu súd prvej inštancie zistil, že žalobca dňa 11.1.2019 prostredníctvom e-mailu G..O. doručil žalovanému dotazník GDPR, pričom uvedený dokument slúžil ako podklad, na základe ktorého žalobca vypracoval Bezpečnostnú dokumentáciu. Dňa 12.2.2019 žalobca vystavil faktúru číslo 0127-2019 so splatnosťou dňa 22.2.2019 na sumu 300,00 eur za vykonanie analýzy podkladov pre vypracovanie dokumentácie k ochrane osobných údajov a vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie (GDPR). Následne dňa 14.3.2019 prostredníctvom e-mailu G..O., doručil žalobca žalovanému vypracované dielo, ktoré bolo vypracované na základe vstupnej dokumentácie GDPR.

7. 2. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že obe strany sporu sa svojim konaním odchyľili od dohodnutého spôsobu vykonania úhrady odmeny za vykonanie diela, avšak ani jedna zo strán neiniciovala zánik dohodnutého zmluvného záväzku. Žalobca aj napriek tomu, že žalovaný neuhradil prvú časť dohodnutej odmeny na základe faktúry číslo 296 - 2018, si naďalej plnil svoju povinnosť vypracovať dielo, a žalovaný žalobcovi na vypracovanie diela, poskytol potrebnú súčinnosť. Nakoľko teda žalovaný poskytol žalobcovi potrebnú súčinnosť, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný svojim konaním dal žalobcovi jasne najavo, že má záujem na vypracovaní diela, a preto žalobca postupoval správne, ak dohodnuté dielo vypracoval. K žalovaným namietanému odovzdaniu diela, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca odovzdal dielo riadne a to prostredníctvom e-mailovej adresy uvedenej v uzatvorenej Zmluve. Žalobca si tak riadne splnil svoju povinnosť vyplývajúcu z § 556 Obchodného zákonníka, t.j. hmotne zachytený výsledok odovzdať objednávateľovi.

7. 3. Súd prvej inštancie dospel zároveň k záveru - vzhľadom na konanie oboch strán - že na povinnosť žalovaného zaplatiť dohodnutú odmenu za vypracovanie diela je potrebné aplikovať § 546 ods. 1 Obchodného zákonníka a preto nárok žalobcu na odmenu vo výške 600,00 eur vznikol žalobcovi vykonaním diela.

7. 4. Súd prvej inštancie procesnú obranu žalovaného považoval za účelovú, s cieľom vyhnúť sa splneniu povinnosti žalovaného vyplývajúcej z uzatvorenej Zmluvy, t.j. zaplatiť žalobcovi dohodnutú odmenu za dielo.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti I. výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 600,00 eur, zmluvne dohodnutý úrok z omeškania a paušálnu náhradu nákladov 40,00 eur a proti III. výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Žalovaný podal odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný v odvolaní uviedol aj to, že žalobca svoj nárok odôvodňoval tým, že žalovanému dielo fakturoval dvoma faktúrami, po 300,00 eur s DPH, avšak reálne dielo nebolo žalovanému dodané a žalobca dôvodnosť svojej fakturácie a tým dôvodnosť nároku, nepreukázal.

8. 1. Žalovaný zotrval na svojej argumentácii uvedenej počas celého konania, a to, že ak žalovaný, neuhradil faktúru číslo 296-2018 vystavenú za vstupný audit v plnej výške, nemohlo - podľa Zmluvy - dôjsť k vykonaniu vstupného auditu žalobcom tak, ako to uvádza žalobca v žalobe a ako to vyplýva z dojednaní Zmluvy. Následne žalobca nemohol vystaviť faktúru číslo 0127-2019, nakoľko podľa zmluvných dojednaní, mal žalobca vykonať audit až po zaplatení faktúry. Do času zaplatenia prvej faktúry, žalobca dielo nemal vykonávať. Žalovaný uviedol, že na povinnosť žalobcu vykonať audit, sa má aplikovať ustanovenie § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka, podľa ktorého výklad prejavu vôle obsahujúceho výraz pripúšťajúci rôzny výklad sa má vykladať na ťarchu strany, ktorá tento výraz v konaní použila, v spojení § 326 ods. 1 Obchodného zákonníka upravujúcim odopretie plnenia stranou povinnosť plniť svoj záväzok do doby splnenia záväzku druhou stranou.

8. 2. Žalovaný zdôraznil, že žalobca mal vystaviť faktúru za vstupný audit až v momente úplného uhradenia faktúry za vstupný audit a následne až po tom, keď objednávateľ, zamestnanec objednávateľa alebo iný prítomný svedok potvrdí vykonanie auditu v konkrétnom čase na konkrétnom mieste, mal zhotoviteľ vystaviť faktúru na čiastku prislúchajúcu sume za vypracovanie diela, pričom žalobca v prílohách k žalobe preukázateľne potvrdenie o „vykonaní auditu“ v zmysle zmluvy nedoložil, čím nepreukázal dôvodnosť nároku na úhradu faktúry číslo 0127 -2019 s dátumom splatnosti 22.2.2019. Poskytovateľ - žalobca - viazal splnenie jeho povinností a dodanie služby na odkladaciu podmienku - a to až po zaplatení predfaktúry.

8. 3. Odvolateľ v odvolaní ďalej uviedol aj to, že žalovaný faktúru za vykonanie vstupného auditu vopred neuhradil, preto nebolo možné zo strany žalobcu pristúpiť k vykonaniu analýzy podkladov pre vypracovanie dokumentácie k ochrane osobných údajov a k vypracovaniu bezpečnostnej dokumentácie, čo bolo taktiež viazané na predchádzajúcu úhradu ako odkladaciu podmienku. Žalovaný v odvolaní poprel, že e-maily uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, obdržal.

8. 4. Žalovaný preto navrhol odvolaciemu súdu, zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9 Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, odvolanie mu bolo doručené dňa 13.4.2021.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 - Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

11. Podľa ustanovenia § 191 ods. 1 C. s. p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12. Podľa ustanovenia § 191 ods. 2 C. s. p., vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

13. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že ich zmluvný vzťah vznikol titulom Zmluvy č. OOU/GDPR20180314013001 na vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie

v zmysle právnych predpisov o ochrane osobných údajov, na základe ktorej bol žalobca - ako zhotoviteľ povinný vykonať pre žalovaného - ako objednávateľa, vstupný audit v oblasti ochrany osobných údajov za cenu 300,00 eur s DPH a následne vykonať audit a vypracovať bezpečnostnú dokumentáciu špecifikovanú touto zmluvou za cenu 300,00 eur s DPH. Rovnako medzi stranami sporu nebol sporný dohodnutý spôsob platby za vykonané dielo, označený ako „variant B“.

14. Z obsahu spisu odvolací súd udáva, že sporným bolo to, či žalobca mal vykonať dielo - vstupný audit v oblasti ochrany osobných údajov - aj v prípade, ak si žalovaný nesplnil svoju povinnosť a v lehote splatnosti 10 dní po uzavretí Zmluvy neuhradil žalobcovi sumu 300,00 eur s DPH, na základe žalobcom vystavenej faktúry číslo 296-2018.

15. K tvrdeniam žalovaného o tom, že ak žalovaný neuhradil faktúru číslo 296-2018 vo výške 300,00 eur s DPH, vystavenú za vstupný audit v plnej výške, nemohlo - podľa Zmluvy - dôjsť k vykonaniu vstupného auditu žalobcom tak, ako to uvádza žalobca v žalobe a ako to vyplýva z dojednaní Zmluvy a následne žalobca nemohol podľa Zmluvy vystaviť faktúru číslo 0127-2019, na sumu 300,00 eur s DPH, nakoľko podľa zmluvných dojednaní, mal žalobca vykonať audit až po zaplatení faktúry, teda do času zaplatenia prvej faktúry, žalobca dielo nemal vykonávať, vzhľadom na povinnosť aplikovať ustanovenie § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka v spojení s § 326 ods. 1 Obchodného zákonníka, odvolací súd udáva, že tieto tvrdenia žalovaného sú nedôvodné.

16. Podľa ustanovenia § 272 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.

17. Podľa ustanovenia § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

18. Ustanovenie § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka stanovuje, že aj písomne uzatvorená zmluva, na platnosť ktorej sa podľa zákona alebo dohody strán vyžaduje písomná forma, môže byť zmenená aj ústne, avšak iba v prípade, ak v písomne uzavretej zmluve nie je obsiahnutá výslovná dohoda strán, že táto zmluva sa môže zmeniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme.

19. Z obsahu Zmluvy a Všeobecných podmienok odvolací súd zistil, že podmienka zmeny Zmluvy iba písomnou formou nebola stranami sporu dohodnutá. Zároveň nebolo v Zmluve, ani Všeobecných podmienkach stranami sporu dohodnuté, že žalobca nemôže vykonať vstupný audit aj v prípade, ak žalovaný neuhradí plnú výšku sumy za vykonanie auditu. Uvedený záver odvolacieho súdu vyplýva aj z dohody strán sporu v Zmluve, spočívajúcej v nároku objednávateľa na úhradu úroku z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej čiastky za každý deň omeškania v prípade, ak objednávateľ neuhradí zhotoviteľovi odmenu na základe vystavenej faktúry riadne a včas. Na zmenu Zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu, je však potrebné, aby so zmenou súhlasili obe zmluvné strany, a to i konkludentne. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca bol oprávnený vykonať vstupný audit aj v prípade, ak žalovaný nezaplatil žalobcovi sumu 300,00 eur ako sumu za vykonanie vstupného auditu, podľa spôsobu úhrady ceny v zmysle variantu B, Zmluvy, avšak iba za predpokladu, že žalovaný poskytol pri vypracovaní vstupného auditu súčinnosť požadovanú v Zmluve a Všeobecných podmienkach.

20. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že sporným bolo následne aj to, či bol vstupný audit žalobcom preukázateľne vykonaný, keď žalovaný počas celého sporu a v odvolaní tvrdil, že žalobca v spore nepreukázal dodanie vstupného auditu zo strany žalobcu, keď zo Zmluvy vyplýva, že vstupný audit je vykonaný preukázateľne v momente, keď objednávateľ, zamestnanec objednávateľa alebo iný prítomný svedok potvrdí vykonanie auditu. Zároveň bolo sporným aj to, či po vykonaní vstupného auditu a jeho

odovzdaní žalovanému, žalobca vykonal a žalovanému dodal audit a vypracoval a dodal bezpečnostnú dokumentáciu, keď žalovaný tvrdil, že dielo nebolo žalovanému dodané.

21. Odvolací súd udáva, že žalobca svoje tvrdenie o vykonaní vstupného auditu a následne aj vykonaní auditu a vypracovaní bezpečnostnej komunikácie, teda tvrdenie o splnení povinností žalobcu vyplývajúcich žalobcovi zo Zmluvy a Všeobecných podmienok, preukazoval Zmluvou v spojení so Všeobecnými podmienkami a elektronickou komunikáciou, e-mailom žalobcu zo dňa 11.1.2019 a e-mailom žalobcu zo dňa 14.3.2019 a zároveň súčinnosťou žalovaného pri vypracovávaní vstupného auditu, auditu a vypracovania bezpečnostnej dokumentácie žalobcom.

22. Z obsahu odôvodnenia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie konštatoval súčinnosť žalovaného iba na základe e-mailov žalobcu zo dňa 11.1.2019 a 14.3.2019 a zároveň dospel k záveru, že si žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu žalobcovi zo Zmluvy a dielo riadne odovzdal. K žalovaným namietanému odovzdaniu diela, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca odovzdal dielo riadne, a to prostredníctvom e-mailovej adresy žalovaného, uvedenej v zmluve a nárok na odmenu vznikol žalobcovi vykonaním diela, doručením e-mailu zo dňa 14.3.2019 žalovanému.

23. Odvolací súd konštatuje, že závery súdu prvej inštancie špecifikované v odseku 22. odôvodnenia tohto rozhodnutia, spočívajúce najmä v tom, že žalovaný poskytol žalobcovi potrebnú súčinnosť a zároveň žalobca preukázal odovzdanie oboch častí diela riadne, nie sú súdom prvej inštancie riadne odôvodnené, sú predčasné, nemajú oporu v dosiaľ vykonanom dokazovaní. Z obsahu Zmluvy a Všeobecných podmienok odvolací súd zistil, že zmluvné strany si dohodli elektronickú formu komunikácie, teda aj odovzdanie vstupného auditu a následne aj vypracovanie a odovzdanie auditu a vypracovanie bezpečnostnej dokumentácie žalovanému, malo byť uskutočnené elektronicky. E-mail žalobcu zo dňa 11.1.2019 a e-mail zo dňa 14.3.2019, obsahujú iba elektronickú komunikáciu od žalobcu k žalovanému. E-mail z 11.1.2019 obsahuje iba tvrdenie žalobcu, že žalovaný doručil žalobcovi odpovede a informácie dotazníka GDPR, avšak tento e-mail doručenie odpovedí a informácie dotazníka GDPR žalovaného žalobcovi nepreukazuje. Uvedené dôkazy teda údajnú súčinnosť žalovaného, konštatovanú súdom prvej inštancie v jeho rozhodnutí, a splnenie všetkých povinností žalobcu týkajúcich sa vykonania a odovzdania diela, na základe ktorých si žalobca žalobou uplatnil nárok na zaplatenie sumy 600,00 eur, nepreukazujú.

24. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, rozsudok súdu prvej inštancie je preto nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 C. s. p.. Odvolací súd poukazuje na to, že základné právo na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil záver o tom, že žalovaný poskytol žalobcovi potrebnú súčinnosť a zároveň žalobca preukázal odovzdanie oboch častí diela, za ktoré patrí žalobcovi cena vo výške 2 x 300,00 eur. Nevysporiadanie sa s takýmito - pre rozhodnutie podstatnými skutočnosťami - je porušením práva na spravodlivý súdny proces, v rámci ktorého majú strany právo na riadne, zrozumiteľné, vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP.

25. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C. s. p.), pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 C. s. p.) ani na jeho zmenu (§ 388 C. s. p.).

26. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne posúdiť nárok žalobcu. Dôkazné bremeno v súdnom konaní začatom na základe žaloby je na žalobcovi, nie naopak, že žalovaný musí preukazovať neoprávnenosť. Žalobca nemôže zaťažovať žalovaného negatívnym dôkazným bremenom, teda aby

súd vyhovel žalobe, ak žalovaný nevyvráti tvrdenia žalobcu. Žalobca, ak chce byť v konaní úspešný, musí preukázať oprávnenosť uplatnenej pohľadávky 600,00 eur tým, že preukáže riadne vyhotovenie oboch častí diela, teda vstupného auditu a následne auditu a bezpečnostnej dokumentácie a zároveň aj dodanie oboch častí diela žalovanému, a to elektronicky. Bude povinnosťou žalobcu preukázať svoje tvrdenie, že žalovaný žalobcovi skutočne poskytol súčinnosť nevyhnutnú pre vypracovanie vstupného auditu žalobcom v časti týkajúcej sa vykonania vstupného auditu. Zároveň bude povinnosťou žalobcu preukázať aj vypracovanie a odovzdanie auditu a bezpečnostnej dokumentácie žalovanému.

27. Súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 C. s. p. je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v odôvodnení tohto rozhodnutia. Je povinný posúdiť a riadne odôvodniť žalobcom uplatnený nárok na základe dôkazov predložených, alebo označených stranami sporu a vykonaných v zmysle § 204 C. s. p. Tieto dôkazy je súd prvej inštancie povinný hodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 C. s. p.) a až následne vo veci opätovne rozhodne a rozhodnutie náležite odôvodní v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.

28. Odvolací súd zrušil podľa § 396 odseku 3 C. s. p. aj výrok súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov ako výrok viazaný k meritórnemu rozhodnutiu.

29. Podľa § 396 ods. 1, 3 C. s. p. o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci, pretože odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, preto o náhrade trov tohto odvolacieho konania nerozhoduje.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).